

23 019 (R 1461)**Herziening van het Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen, met Bijlagen; New York, 4 juni 1954****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 27 januari 1993

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 10 februari 1993. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 maart 1993

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring achteraf over te leggen de herziening van het op 4 juni 1954 te New York tot stand gekomen Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen (Trb. 1993, 3)².

Een toelichtende nota bij de herziening treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 10 februari 1993 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91,(1), add.art.XXI, GW; Art.62,(2), G.W.1972, en Art.24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-IZ
S-VV

HERZIENING VAN HET DOUANEVERDRAG INZAKE DE TIJDELIJKE INVOER VAN PARTICULIERE WEGVOERTUIGEN, MET BIJLAGEN; NEW YORK, 4 JUNI 1954

Toelichtende nota

Algemeen

Het Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen (Trb. 1956, 110, laatstelijk Trb. 1993, 3), dat op 4 juni 1954 te New York tot stand is gekomen en op 5 juni 1958 voor het Koninkrijk der Nederlanden in werking is getreden, heeft ten doel het internationale verkeer van personen te vergemakkelijken door de douaneprocedures waaraan buitenlandse particuliere voertuigen aan de grenzen worden onderworpen, te vereenvoudigen.

Het Verdrag voorziet in een systeem van tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen onder geleide van een document, het zogeheten carnet de passage en douane. Dit carnet is geldig in alle bij het Verdrag aangesloten landen waar het wegvoertuig tijdelijk wordt ingevoerd. Voor deze invoer met gebruikmaking van het carnet behoeven bij grensoverschrijding geen bijzondere formaliteiten te worden vervuld en treedt een algemene zekerheidstelling in de plaats van een zekerheidstelling bij elke grensoverschrijding.

Doelstelling van de herziening

Bij de toepassing van het Verdrag hebben zich in de praktijk in toenemende mate moeilijkheden voorgedaan. Deze problemen waren in belangrijke mate terug te voeren op onduidelijkheden met betrekking tot een aantal begrippen en definities en de omvang van de aansprakelijkheid van betrokken partijen. Met het oog op het ondervangen van deze problemen zijn een aantal begrippen en definities verduidelijkt en is de aansprakelijkheid van de betrokken partijen nauwkeuriger omschreven.

Zo is nader omschreven dat onder «Rechten en heffingen bij invoer» (artikel 1, onder a) niet vallen «fees and charges limited in amount to the approximate costs of services rendered». Hierbij valt te denken aan een vergoeding aan de douanediensten voor het vrij maken van goederen buiten de openstellingsuren van het douanekantoor en voor het opnemen van goederen op de plaats van de geadresseerde van de goederen. Door dit amendement sluit het onderhavige Douaneverdrag aan bij de omschrijving «Rechten en heffingen bij invoer» zoals deze ook wordt gehanteerd in de door Nederland aanvaarde Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudigingen en harmonisatie van de douaneprocedures, met Bijlagen, Kyoto, 18 mei 1973 (Trb. 1975, 92, laatstelijk Trb. 1991, 121).

Gezien de nauwe verwantschap met de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer van voertuigen voor bedrijfsmatig vervoer langs de weg (Trb. 1959, 172) die een identiek systeem van tijdelijke invoer van wegvoertuigen onder geleide van één document kent, zijn de gebruikte terminologie en voorgeschreven procedures – voor zover mogelijk – op elkaar afgestemd.

Van belang zijn voorts de bepalingen die de positie van de organisatie regelen die bevoegd is de documenten voor tijdelijk invoer af te geven, alsmede de bepalingen inzake de douane-unie en de wijziging van de Bijlagen.

Versterken van de positie van de organisatie

Met de herziening van de definities is verduidelijkt dat een nationale organisatie die aangesloten is bij een internationale organisatie, na goedkeuring van de douane-autoriteiten bevoegd is documenten voor tijdelijke invoer af te geven. Voorts is bepaald dat bij niet-zuivering van het document voor tijdelijke invoer de aansprakelijke organisatie slechts gehouden is tot betalen van het bedrag van de rechten en heffingen die ter zake van de invoer verschuldigd zijn. Het betalen van boetes kan van een dergelijke organisatie niet worden verlangd.

De douane-autoriteiten dienen de aansprakelijke organisatie binnen één jaar na de mededeling van niet-zuivering te informeren over de bijzonderheden van het verschuldigde bedrag aan invoerrechten en belastingen. Laten de douane-autoriteiten dit na, dan is de organisatie niet meer aansprakelijk te stellen voor deze bedragen.

Toetreding van de Gemeenschap

In het Verdrag zijn bepalingen opgenomen op grond waarvan organisaties voor regionale economische integratie bij dit Verdrag partij kunnen worden. Onder deze term worden mede economische en douane-unies verstaan. Na aanvaarding van de herziening van het Verdrag kunnen de Europese Gemeenschappen tot het Verdrag toetreden.

Op aandrang van de Europese Gemeenschappen is de zogenaamde «greater facility»-clausule opgenomen, op grond waarvan organisaties voor regionale economische integratie het recht hebben in hun regelgeving verdergaande vereenvoudigingen te voorzien mits de toepassing van het Verdrag niet in gevaar komt. De tekst van artikel 42, tweede lid, onder b, is het resultaat van het onderhandelen tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten. In dit artikel wordt vastgelegd dat als de regionale economische integratie organisatie een bevoegdheid heeft met betrekking tot dit Verdrag, het recht van bezwaar aan die regionale economische integratie organisatie toevalt.

Wijziging van de Bijlagen

Van deze herziening is gebruik gemaakt om de lay-out van de in Bijlage 1 en 5 opgenomen modellen aan te passen, zonder de inhoud ervan te wijzigen. Aangezien het in Bijlage 3 opgenomen model voor de praktijk zijn betekenis heeft verloren, wordt deze Bijlage ingetrokken.

Inwerkingtreding

Ingevolge artikel 42 van het Verdrag zijn de wijzigingen op 30 oktober 1992 in werking getreden, zijnde drie maanden na de datum waarop zij geacht worden door de partijen te zijn aanvaard. Dat is het geval als geen der partijen binnen die termijn bezwaar heeft gemaakt. Met andere woorden het verbindend worden van de voorgestelde wijzigingen is afhankelijk van het nalaten de voorstellen af te wijzen. Deze «wie zwijgt stemt toe» procedure heeft geen andere betekenis dan een expliciete aanvaarding, dat wil zeggen een binding in de zin van artikel 91 van de Grondwet.

Derhalve is daarvoor parlementaire goedkeuring vereist. De voorbereiding van de indiening ter goedkeuring heeft meer tijd geveerd dan ter beschikking was. Daardoor is de termijn waarbinnen bezwaar gemaakt had kunnen worden, eindigend op 30 juli 1992, reeds verstreken. Aldus zijn in feite de wijzigingen reeds door ons land aanvaard. Ter regularisering daarvan wordt thans de goedkeuring van de wijzigingen achteraf

gevraagd met een beroep op artikel 62, tweede lid, van de Grondwet naar de tekst van 1972.

Koninkrijkspositie

Zowel de wijzigingen van het Verdrag als de wijzigingen van de Bijlagen zullen, overeenkomstig de geding van het Verdrag zelf, voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans